

בֵּית הַמִּשְׁפֶּט המְחוֹזִי בָּחִיפָה בְּשַׁבְּתוֹ כְּבִית-מִשְׁפֶּט לְעָנִיִּים מִנהְלִים

ע"מ 11-12-31912 הרמן-זמל פרויקטים בע"מ נ' פקיד שומה חזра

בפני **כב' השופט רון סוקול**

הרמן-זמל פרויקטים בע"מ
ע"י ב"כ עוז'ד דוד קצוטי

המערערת

נגד

פָקִיד שׂוֹמָה חִזְרָה
ע"י ב"כ עוז'ד רונית לפישץ מפרקליות מחוז חיפה

המשיב

פסק דין

1. ערעור על צוים שהוצאו למערערת לאחר שהמשיב דחה את השגתה על שומות ניכויים שהוצאו לה לשנים 2005-2008. הדיוון עוסק בשאלת הניכוי המקורי במקור של המס על הכנסתותם של עובדי המערערת בעבודתם בשירותה מחוץ לישראל. במסגרת זו עלות שתי שאלות עיקריות; האחת, תחולת כללי מס הכנסת (בעל הכנסתה מעובודה בחו"ל הארץ), התשמ"ב-ב-1982, על עובדים שביצעו עבודה בחו"ל ושבו מעט לעת לחופשות מולדת; והשנייה, ניכוי הוצאות אש"ל מהכנסותיהם של העובדים. כן מתעוררת שאלת ניכוי מס במקור מתשולםיו ליווץ חיצוני.

רקע

2. המערערת, חברת רשומה בישראל, עסקה במועדים הרלבנטיים לערעור זה בעבודות תכנון ובנית מבנים חקלאיים ותעשייתיים. בין היתר, ביצעה עבודות במיקומות שונים מחוץ לישראל. המערערת העסיקה באתרים שהוצעו לישראל עובדים שונים. בין המערערת לעובדים נכרתו הסכמי עבודה כמפורט בספקחים 1-22 לתחבירו של מר זמל (מע/נ). העובדים יצאו לחו"ל לתקופות שונות וتمורת העבודהם קיבלו שכר מהמערערת. אין חולק כי כל העובדים שעניהם נדון בתיק זה נותרו תושבי ישראל והיו חייבים במס על הכנסתותיהם מיגעה אישית בישראל.

3. בהתאם לדין, שלמה המערערת את שכרם של העובדים בישראל וניכתה משכרם את המס המתחייב. הניכוי נעשה בהתאם להוראות סעיף 164 לפקודת מס הכנסת [נוסח חדש], המחייב מעמיד לנכות במקור את המס מתשולם הכנסת עבודה שהוא משלם לעובדיו. המערערת פיצלה את התשלומים ששולמו לעובדים לשני רכיבים; אחד, תשלום שכר; והשני, תשלום עבור אש"ל בחו"ל, דהיינו תשלום עבור הוצאות השהייה בחו"ל. את המס המתחייב חישבה רק על רכיב השכר (ראו תלושי השכר שצורפו להודעת המערערת מיום 13/5/30). המס חושב על פי מדרגות המס קבועה בסעיף 121 לפקודת מס הכנסת.

אין חולק, כי המערערת הגישה דו"חותיה במועד והעבירה את הניכויים בהתאם.

בית המשפט המחווי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ע"מ 11-12-31912 הרמן-זמל פרויקטים בע"מ נ' פקיד שומה חזקה

השומות

4. המשיב בדק את דוחותיה של המערעת, את התשלומים לעובדים והחלטת שלא לאשר את דיווחי המערעת. המשיב מצא כי כל העובדים שעוניים נדונו בשומות (פורטו בסוף "א" לסייעים) שהיו מחוץ לישראל בכל אחת משנות המס הרכבתנית מעל 4 חודשים. לפיכך, קבע המשיב כי את המס על הכנסתיהם מעבודתם מחוץ לישראל, יש לחשב על פי כללי מס הכנסת (בעלי הכנסתה מעובודה בחו"ל הארץ), התשמ"ב-1982 (להלן: "הכללים").

עוד קבע המשיב, כי יש לכלול בהכנסתם החייבת של העובדים את מלא התשלומים ששולמו להם ואין לנכונות מהכנסתם זו את רכיב האש"ל בחו"ל ששולם להם.

5. המשיב מצא גם כי בשנת 2009 נסע מר קריינמר לחו"ל כיווץ עבור המערעת. עלות נסיעתו מומנה על ידי המערעת. המשיב קבע כי מימון הנסעה מהוות חייבת בידי היוזץ וכי היה על המערעת לנכונות במקור את המס המתחייב.

6. השגה שהגישה המערעת נדחתה. המשיב הוציא למערעת שומה בצו על פי סעיף 152 לפקודות מס הכנסת, כדלקמן:

<u>סעיף</u>	<u>שנת 2008</u>	<u>שנת 2007</u>	<u>שנת 2006</u>	<u>שנת 2005</u>	
מס בהסר על בעלי הכנסתה בחו"ל	137,038	116,853	130,711	47,013	
טיסות לחו"ל	3,990	0	0	0	
ארוחות במסעדות	1,873	1,737	3,327	1,748	
סה"כ מס	142,901	118,590	134,038	48,761	

על שומות אלו הוגש העורור הנוכחי. י对照, כי נושא החיוב במס בגין האrhoות במסעדות לדירקטוריים שנכלל בשומות, הוסדר בין הצדדים ואינו חלק מהדין בעורור זה.

עוד אדגיש, כי במהלך הדיוונים בפני המשיב, הסתפקה המערעת בהציג נתונים חלקיים ביחס להסתמך עס עובד אחד בלבד, וכי חלק ניכר מהנתונים הובאו לראשונה במהלך העורור.

תמצית הטענות

7. המערעת טוענת כי את המס על הכנסתיהם של העובדים יש לחשב על פי הפוקודה וכי אין תחולה כלל. המערעת מדגישה, כי העובדים לא היו מחוץ לישראל במשך יותר מעלה 4 חודשים בכל מס. עוד טוענת המערעת כי בהתאם לתקנות מס הכנסת (ኒכי הוצאות מסוימות), התשל"ב-1972 (להלן "תקנות הניוכי"), היה מקום לנכונות מהכנסתם החייבת של העובדים את

בית המשפט המחחי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ע"מ 11-12-31912 רמן-זמל פרויקטים בע"מ נ' פקיד שומה חדרה

הוצאות האש"ל, כלומר את הוצאות המchia שלם בחו"ל. לפיכך, כך לטענה, דין השומות שהוציא המשיב להתבטל.

8. המשיב מצד סבור כי את המס החל על הכנסתה העובדים יש לחשב על פי הכללים. לגישת המשיב, המבחן הרלבנטי אינו ימי השהייה בחו"ל, אלא תקופת העבודה בחו"ל ועל-כן יש לכלול בתקופה זו גם ימים בהם שהה העובד בחופשת מולדת בישראל. המשיב סבור כי על פי הכללים, אין להכיר בניכוי הוצאות האש"ל מהכנסתם החייבת של העובדים. המשיב סבור שגם אם אין תחולת לכללים הרי שהמערערת לא הייתה רשאית לנחות את הוצאות האש"ל של העובדים. המשיב מבahir כי הוצאות האש"ל כלל לא הוכחו, כי הניכוי נעשה על פי הסכמי העבודה ולא על פי הוצאות בפועל ומכל מקום, כך לגישתו, תקנות הניכוי נועדו רק להכרה בהוצאות המעסיק ולא בהוצאות העובד.

דין ותכרעה

9. כפי שאפרט להלן, הגעתו למסקנה כי דין הערעור להידחות. שוכנعتי כי את חובותם של העובדי המערערת במס הכנסתה יש לחשב לפי הכללים. כן שוכנעתי כי לא היה בסיס חוקי לניכוי הוצאות האש"ל הנטען.

להלן נדון בטענות כסדרון. תחילת אפתח בשאלת תחולת הכללים על מיסוי הכנסתה העובדים.

בלי

10. פקודת מס הכנסת, עוד לפני תיקון 132 משנת 2002, קבעה כי במקרים מותאמות יחויב תושב ישראל גם על הכנסתות שהתקבלו אצלו בגין עובdotו מחוץ לישראל (ראו על דין שקדם תיקון, ע"א 8932/02 פקיד שומה תל אביב - יפו 5 נ' טאונן, פ"ד נח(1) 625; ע"א 8570/06 פקיד שומה תל-אביב 5 נ' בזיה (12/3/2009)). הוראות הפקודה בנוסחן לפני תיקון 132 - באופן חלקי- ובמיוחד אחריו, קובעות את תחולת הפרטונאלית של דיני המס על אזרחית תושבי ישראל.

11. על מנת להסדיר את חובות המס של תושב ישראל מעבודתו מחוץ לישראל, תוך התאמה של שיעורי המס, ניכוי הוצאות מיוחדות הנובעות מהשייה מחוץ לישראל, מניעת כפל המס והבטחת ניכוי המס במקור, הוסמך שר האוצר על פי סעיף 67א' לפקודת מס הכנסת להתקין כלליים מחייבים. וכך מורה סעיף 67א':

"ש"ד האוצר, באישור ועדת הכספיים של הכנסת, רשאי לקבוע כלליים בדבר הניכויים והזיכויים שיותרו לייחיז תושב ישראל שיש לו הכנסת מגיעה אישית שהופקה או שנצמחה מחוץ לישראל, לרבות הכנסת כאמור שיוחסה לבבעל מנויות לחברה שקופה כהגדורתה בסעיף 64 וא' ובדבר שימוש המס שיחול על ההכנסה האמורה ועל הכנסתות אחרות שיש לו בשנה שבה הייתה לו ההכנסה האמורה, הכל

בית המשפט המחווי בחיפה שבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ע"מ 11-12-31912 הרמן-זמל פרויקטים בע"מ נ' פקיד שומה חזקה

בהתהשך במיוחד במשך השהייה מחוץ לישראל, בכך שנשלחו מישראל לצורך הפתקת הכנסה האמורה ובתנאי המתויה בארץ שבה שהה אותו ייחד לצורך הפתקת הכנסה האמורה.

מכות סמכותו זו התקין שר האוצר בשנת 1982 את כללי מס הכנסה (בעלי הכנסה מעובدة בחו"ל, התשמ"ב-1982). הכללים אלו שונו במשך השנים, אולם העקרונות שעדמו בסיסים נותרו עינם. הכללים חלים רק על תושב ישראל העובד אצל מעסיק ישראלי ואינם חלים על תושב ישראל העובד אצל מעסיק זר.

12. בכלל, ניתן לומר שהכללים עוסקים בחמישה עניינים שונים; האחד, קביעת שיעורי מס מיוחדים על שכורות שהופקה בחו"ל, שיעורי מס המוחשבים על פי ערכו של השכר ביחס לדולר אורה"ב. השני, קביעת הוראות מיוחדות בדבר נקודות זיכוי בחישוב המס, הכרה בחלוקת מקודות הזכוי בלבד. השלישי, קביעת פטור מלא ממשן חלק מהכנסתו של העובד בהתאם לסטטוס שנקבעו בכללים. הרביעי, התרת זיכוי הוצאות מסוימות ממשכורתו של העובד, הוצאות שתלכן אין שנקבעו בכללים. החמישי, מוקדש לישום כללי מס הכנסה (בעלי הכנסה מעובدة בחו"ל ארויו, או פישביין ו-ר' ארויו, "מדריך שימושי ליישום כללי מס הכנסה (חכ"ק) עמ' 3, 46).

13. תכילת הכללים הינה ליצור איזון בין חבותו של העובד במס בישראל לבין הנسبות המיוחדות שנוצרו בשל כך שהעבודה נעשית מחוץ לישראל. באיזון זה נדרשת התאמה להוצאות המיוחדות הצפויות לעובד, לחבות האפשרית במס במדינת הוצאה, להתאמה בין שיעורי המס בישראל לאלו שב בחו"ל, לשמרה על שוויון בין עובדים שונים ממידנות שונות וכדומה.

14. הכללים אינם חלים על כל עובד המועסק מחוץ לישראל. הכללים חלים רק על עובד המועסק אצל מעביד ישראלי, דהיינו מעביד שהוא תושב ישראל או גוף ציבורי ישראלי, כמפורט בהגדרת מעביד. העובד עליו יכולו הכללים מוגדר בסעיף 1 לכללים:

- "(1) ייחד תושב ישראל, שנשלח למ国度ות בחו"ל לשם ביצוע עבודה בשביל מעביד, במשך תקופה רצופה והוללה על ארבעה חודשים, לעניין זה, מי שביבצע עבודה תקופה רצופה כאמור, יראוהו כעובד מהיום שבו החל ביצוע העבודה;
- (2) ייחד תושב ישראל, המבצע עבודה בשביל מעביד במדינה בחו"ל, במשך תקופה רצופה ועל ארבעה חודשים, ואיןועובד כמשמעותו בפסקה (1) (להלן – עובד מקומי ישראלי); לעניין זה, מי שביבצע עבודה תקופה רצופה כאמור, יראוהו כעובד מהיום שבו החל ביצוע העבודה".

רואים אנו כי תנאי לתחילה הינו כי העובד נשלח לבצע את עבודתו מחוץ לישראל "בשביל המעבד", דהיינו לקידום עניינו ועסקיו של המעבד. אם עובד נשלח לחו"ל שלא לשם ביצוע עבודה

בית המשפט המחווי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ע"מ 11-12-12-31912 הרמן-זמל פרויקטים בע"מ נ' פקיד שומה חרודה

עבור המעבד הישראלי, אין תחולת הכללים (למעט עובד מקומי ישראלי, כמו גדר בסק"ק (2) להגדירה).

15. תנאי נוסף לתחולת, שהוא העומד במרכז המחלוקת, עוסק בתקופת העבודה. על פי ההגדירה יחולו הכללים רק על מי שנשלח לבצע עבודה "תקופה רצופה" של ארבעה חודשים.

הצדדים חולקים בשאלת האם הוראה זו, בדבר תקופת העבודה, משמעה רציפות בשהייה מחוץ לישראל, דהיינו כי הכללים יחולו רק על מי ששחה לצורכי העבודה מחוץ לישראל במשך 4 חודשים ומעלה, או שמא גם על עובד שבמהלך ארבעת חודשים שב מעט לעת לחופשות חודשיות ומעלה, או שמא אף על עובד שבמהלך ארבעת חודשים שב מעט לעת לחופשות בישראל. בשאלת זו נדון בעת.

רציפות העבודה

16. מהראיות שהובאו מתברר, כי על פי נהלי העבודה אצל המוערת יצאו העובדים לחו"ל לפחות כ-50 יום ולאחר מכן שבו לארץ לחופשה בת שבועיים (עמ' 6). משך התקופה של 50 הימים לא היה קשור ולעתים נשאר העובד ימים ספורים מעבר לכך, או מעט פחות מכך בהתאם לצרכי העובד ומשפחתו (שם).

אין טענה ואין ראייה כי בתקופות בהן שהו העובדים בישראל לצרכי חופשה, הם עבדו במקומות אחרים או אצל מעבדים אחרים. יתרה מזו, בסעיף 8.3 להסכם העסקה נאמר מפורשת, כי העובד לא יהיה רשאי לעבוד בכל עבודה אחרת.

17. המשיב סבור כי הכללים חלים על תקופת עבודה רצופה של העובד ולעומתו המוערת סבורה כי הכללים רק כאשר העובד שתה בחו"ל מעל 4 חודשים. דוממי, כי פרשנות רואיה של ההגדירה בכללים, מחייבת את המסקנה כי הדבר עם המשיב.

18. כפי שניתנו לראות מלשון ההוראה, התקופה אותה יש למנות הינה תקופת העבודה ולא תקופת השהייה. בס"ק (1) להגדירה נאמר מפורשת "לענין זה מי שביצע עבודה ותקופה רצופה כאמור יראוו כעובד מהיום שבו החל בביצוע העבודה" (ההדגשה הוספה).

הmbחן הינו רציפות העבודה ולא רציפות השהייה. חזרתו של עובד לישראל לחופשה, כמו גם חופשה בכל מקום אחר בעולם, אינה קוטעת את תקופת הרציפות בעבודה (והשוו סעיף 2 לחוק פיצויי פיטורים, התשכ"ג-1963 ; סעיף 4(ב) לחוק חופשה שנתית, התשי"א-1951 ; תע"א (ב"ש) 2562/07 גירד נ' העומתת לקידום ענף הczorgel בערך (10/12/8)). לו רצתה מתקין הכללים קבוע מבחן המבוסס עלימי שהייה בחו"ל, היה יכול לעשות כן כפי שנעשה למשל בסעיף 1(א)(2) לפקודת לענין הגדרת תושב ישראל. זאת ועוד, גם בהוראת סעיף 2(ב) לכללים, הקובעת כיצד יחולש שכור

בית המשפט המחווי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ע"מ 11-12-31912 הרמן-זמל פרויקטים בע"מ נ' פקיד שומה חרדה

של עובד שעבד מחוץ לישראל תקופה הנופלת מ-12 חודשים, החתיכשות הינה לתקופת עבודה ולא לתקופת שהייה.

19. זאת ועוד, תכילת הכללים הינה לקבוע הוראות מאוזנות ביחס לחישוב המש החל על עובד ישראלי העובד מחוץ לישראל מבלי שינוי את תושבותו בישראל. הכללים מתיחסים לשכרו של מי שעבד מחוץ לישראל וקיבל משכורת חוץ. הכללת מבחן של ימי שהייה באוון ששולל את תחולת הכללים על עובד שב לישראל לחופשה, תיתיר את הכללים ותימנע תחוללה על עובדים שעבורם נקבעו הכללים. ודוקן, הכללים אינם מתייחסים חבות מס מוגברת על העובדים, אלא משנים את מדרגות המש ודרך חישוב השכר. יתרה מזו, הכללים קובעים פטור ממיס על חלק מהמשכורת הבסיסית (כלל 5 לכללים).

20. עוד נשים לב להוראת סעיף 5ב' לכללים, שעניינה החזר הוצאות ביקור מולדת. הוראה זו מלמדת כי מתקין הכללים הכיר בביורי מולדת חלק מעבודת העובד ולא ראה בביורו שכזה כמפורטות העבודה. כך גם נקבעו הוראות בדבר ניכוי הוצאות של העובד, כמו הוצאות דירות, שכר לימוד של ילדים, ביטוח רפואי ועוד. אם קיבל את גישת המערערת, הרי שעבד שהגיע לחופשת מולדת לא יהנה מניכוי ההוצאות ובריו שלא לכך כוונו הכללים. פירוש שכזה גם מונגד להיגיון ולהכרה כי יש לאפשר לעובד מחוץ לישראל לדאוג לעצמו ולשפחתו לצרכים בסיסיים, כמו קורת גג, ביטוח רפואי ולימודים.

סיכום בניינים

21. ניתן לסכם ולקבוע כי לשון הגדרת העובד בכללים ותכליתם של הכללים מחייבת את המסקנה כי התקופה הרלבנטית לתחולת הכללים הינה תקופה העבודה ולא תקופה שהייה. מכאן ברור, כי העובד שMOVED מחוץ לישראל ושב לישראל לחופשה, או אפילו יצא לחופשה במדינה אחרת, במהלך תקופה עבודה של 4 חודשים, אינו קופט את רצף העבודה ויחולו על הכנסתו הכללים האמורים. עם זאת ברור כי אם העובד שהה מחוץ לישראל יותר מ-4 חודשים, אולם לא עבד בהם ברציפות (כגון שעבר לעבוד אצל עסקן שאינו מעביר על פי הכללים או שפוטר ושב לעבודה לאחר תקופה וכיווץ באלו), לא יחולו על מיסוי הכנסתו הכללים.

ניכוי הוצאות אש"ל

22. הקביעה כי הכנסתם של העובדים וניכוי המש במקור מScarves יעשה על פי הכללים, מיתרת למעשה את הדיון בשאר הטענות. הוצאות דירות, ביטוח רפואי וכו' של העובדים, ינכו רק על פי הכללים. עם זאת, מצאתי לנכון להעיר בקצרה מספר העורות לנבי טענות המערערת.

23. המערערת פיצלה את שכרם של העובדים, כך שככלו שני מרכיבים; שכר בגין עבודה, ותשולם הוצאות שהייה בחו"ל – אש"ל. דרך זו אינה תואמת את הדיון. בין אם חלים הכללים ובין

בית המשפט המחווי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ע"מ 11-12-31912 הרמן-זמל פרויקטים בע"מ נ' פקיד שומה חרדה

אם חלות הוראות הפקודה, ברி שנישום החייב במס רשיי לנכונות רק הוצאות שהוצאו בפועל (סעיף 17 לפకודת). אין בתקנות מס הכנסת (ニכוי הוצאות מסוימות), התשל"ב-1972, משום הכרה בהוצאות שלא הוצאו בפועל (תקנה 6 לתקנות; וכן ע"מ (חי) 970/07 סגן נ' פקיד שומה חיפה (28/8/11)).

המערערת לא הצינה ولو ראייה אחת על הוצאות שהוצאו בפועל, על דרישות תשלום או על החזרים. על-כן, גם אם היה מקום להזכיר בהוצאות כלשון, הרי שבuder ראייה על ההוצאות דין הטענה להידחות. ככל שלמי מהעובדים ראיות על הוצאות המוכרכות על פי הדין והכללים, הרי שפותחה בפניו הדרך להגשים דו"ח על הכנסתות ולדרוש החזר על פי סעיף 160 לפוקודת, אך ברי שאינו להזכיר בניכוי גורף של הוצאות שלא הוכחו, כפי שביקשה המערערת לעשות.

הוצאות נסעה לחו"ל של קריימר

24. אין חולק כי מר ינאל קריימר, שאינו עובד של המערערת אלא של חברת המספקת שירותים וציוד למערערת, התבקש על ידי המערערת לצאת לחו"ל וליעץ למערערת. הוצאות נסיעתו מומנו על ידי המערערת. מדובר בסך של 311,311 ₪.

בהuder כל נתון אחר וכל ראייה אחרת, הרי שמיומו נסיעתו של מי שאינו עובד אצל המערערת מהויה טובת הנאה אצל מקבל ועל-כן היה על המערערת לנכונות את המס במקור. מכאן,ograms הטענה בעניין זה דינה להידחות.

סוף דבר

25. בשים לב לכל האמור, אני דוחה את הערעור על כל חלקיו.

המערערת תשלם למшиб הוצאות משפט ושכר טרחת עורך דין בסך כולל של 7,000 ₪. סכום זה ישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

ניתן היום, ב' تمוז תשע"ד, 30 יוני 2014, בהuder הצדדים.

בית המשפט המחווי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ע"מ 11-12-31912 הרמן-זמל פרויקטים בע"מ נ' פקיד שומה חדרה